

VĚS + NÍK

FARNOSTI ODOLENA VODA

ODOLENA VODA, LÍBEZNICE, KLECANY, ŘEŽ
VELIKÁ VES, HOVORČOVICE, ZDIBY A DRASTY

HLE, JÁ DĚLÁM VĚCI NOVÉ, TEĎ JIŽ VZCHÁZEJÍ, COŽ TO NEZNÁTE? (IZ 43,19)

V jednom kostele mě kdysi velmi oslovila velikonoční květinová výzdoba: do uschlých větvíček a proutků byly jako do klece vetkány živé barevné květiny, jako by se skrze to staré proutí a trny draly ke světlu. Zářily novostí života na pozadí něčeho starého. Konec konců v přírodě je tato myšlenka všudypřítomná. Leckde najdeme staré stvolý trávy a z pod nich klíčící nové svěží výhonky nebo květy. Ten kontrast je vždycky působivý.

Nový život, který oslavujeme v tomto velikonočním čase, se už ukázal ve své plné kráse na našich nově pokřtěných bratřích a sestrách a taky na nás, protože i my jsme se odřekli skutků vedoucích ke smrti a vyznali svou víru v Nejsvětější Trojici. Připojili jsme se ke Kristu, Dárci života.

Velikonoce jsou našimi hlavními svátky, ve kterých si připomínáme

a slavíme Kristovo utrpení a smrt na kříži a jeho slavné vzkříšení z hrobu.

Obě tato tajemství jsou přítomna, smrt i život, přičemž život zvítězil.

Ukázal se jako silnější a nový na pozadí prázdného hrobu. Naše hříšná minulost neožívá znovu, zahalena do vzkříšení, ale stejně jako ty suché větvičky se stává pozadím pro zcela nový život, který v nás vzešel po svátosti smíření a obnoveném křestním vyznání.

Tento život je pro nás velkorysým darem Božím, už vzešel a na nás je, abychom si ho radostně uvědomovali a obdivovali jako onu velikonoční výzdobu plnou barev. Abychom tímto novým životem žili.

P. Vladimír Málek

Pučení jako metafora Znovuzrození.

Grafika: Zuzana Mašková

Vážení čtenáři,
klíčem k velikonočnímu číslu Věstníku je úvodník P. Vladimíra Máčka a titulní obrázek „pučení jako metafora Znovuzrození“ od grafičky Zuzany Maškové. Neboť Velikonoce jsou našimi hlavními svátky, ve kterých si připomínáme a slavíme Kristovo utrpení a smrt na kříži a jeho slavné Zmrtvýchvstání.

Na tak významné svátky je ovšem nutné se připravit a v tom jsme nezháleli. Přinášíme ohlédnutí za křížovými cestami i postními duchovními obnovovami. Velmi silné jsou výpovědi v anketě, kde sedm sester a bratří hovoří o motivech svých rozhodnutí o velikonoční vigílii přijmout svátost křtu.

V pátek 29. května proběhne v naší farnosti oblíbená akce Noc kostelů, přinášíme proto anketu také na toto téma. Tématem Noci kostelů je letos „Odvahe“. A tu budeme v síle Ducha svatého všichni stále hodně potřebovat.

Odvahu mají také v sousedních Neratovicích, kde se rozbíhá stavba nového kostela Nejsvětější Trojice.

Úvodník P. Vladimíra nám mírně „přetekl“ a tak jsme jeho závěr přesunuli do editoria: Milí přátelé, srdečně blahopřeji všem nově pokřtěným a také Vám, k velikonočnímu znovuzrození a všem přeji požehnané Velikonoce!

K přání otce Vladimíra se připojujeme.

Vaše redakce.

... Všechno hlasování
děje se dosud mezi Kristem a Barabášem
a už napřed je postaráno
o výsledek týž

Ukřižuj! Ukřižuj!

A zem pode mnou v nesmírné bolesti kolébá se
s vašimi slavnostmi, s vašimi mučírny
ta matka Žalu
které nechcete dovolit
aby přestala kvílet
aby přestala rukama lomit tiše se kývajíc
když přes všechny časy a přes všechna místa
prodlužujete podívanou
jež se měla už skončit

Vaše moc je veliká
a váš strach ještě větší
před tou nocí ze soboty na neděli
před tou Velikou Nocí, kdy stalo se
co v slepotě své vy neuznáte
co svými třesky plesky jen zamlouváte
když na to přijde řeč

Ale něco se změnilo, a vy to víte
čas je jiný, čas po Vzkříšení
a také v ponížení a také ve smrti
je cosi jinak a to vy nevíte
Svět vzhůru nohama, ten váš svět
a od té chvíle
toho jediného skutečného převratu, té
jediné skutečné revoluce
přes všechny vaše předpoklady
přichází vždycky závěr
jiný, než čekali jste

Třtina nalomená se nezlomila
knot, který doutnal, nezhasl

Jan Zahradníček, 1905 - 1960
úryvek z 6. části „Znamení moci“

NERATOVICKÁ „FARNOST SOBĚ“

Rozhovor s P. Peterem Kováčem o stavbě nového kostela

Těšíte se na nový kostel?

Určitě se těšíme! Už se tím zabývám téměř deset let. A když vidím, jak z těch projektů a z obrázků skutečně něco vyrůstá, těšení roste a sílí. Vnímám to jako svého druhu zázrak.

Myšlenka v Neratovicích postavit kostel vznikla před mnoha lety...

Farnost tato snaha provází již od 50. let minulého století, kdy město Neratovice začalo růst, přijížděli sem za prací lidé z celé republiky a vznikla potřeba výstavby kostela. Ve městě je dodnes jen malá kaple sv. Vojtěcha a neveliký kostel v Lobkovicích.

V šedesátém osmém už se zdálo, že by se stavělo, údajně byl i prostor na náměstí, ale nakonec se to nepodařilo. Vše se oživilo po sametové revoluci, kdy zdejší farář Alois Vilibald Kubý zakládal ve městě Charitu po vzoru Německa, kam se jel podívat, jak ty věci fungují. Kromě kostela tu měl stát domov důchodců a také klášter, jehož sestry by se o seniory staraly. Stavbu se však nepodařilo se realizovat.

Takže jste tak trochu naskočil do rozjetého vlaku?

Naskočil jsem do vlaku, který tak trochu chvíli stál, protože přede mnou tady byli ještě další dva kolegové, poté, co se práce na kostele zastavily asi na deset let. A já jsem to měl znovu rozpohybovat. Pomalu se rozjíždíme a věřím, že dojedeme do stanice.

Vy jste na to ale šel jinak. Kostel nebude stát na neratovickém náměstí, které má trojúhelníkový půdorys, jehož tři strany tvoří plavecký areál, městský úřad a dlouhý obytný panelák, uprostřed je jehličnatý lesík a skrz náměstí vede železniční trať.

Tam ještě mezi tím byla taková zajímavá věc – chtěli jsme využít prostory bývalého školícího centra odborů, které je dneska propojeno se společenským domem, a chtěli jsme tyto prostory nějak adaptovat a přestavět a být úplně v centru. To se chvíli jakoby dařilo, ale nakonec z toho sešlo a rozhodlo se stavět na pozemku poblíž kaple sv. Vojtěcha.

Jak vás napadlo oslovit pana architekta Fránka?

To právě souvisí s adaptací střediska odborů, kde jsme měli být. Hledali jsme architekta, který by byl scho-

pen tyto prostory ze 70. let nějak přizpůsobit pro potřeby komunitního centra a kostela. Tehdy jsem oslovil pana architekta Zdeňka Fránka. Ale když z tohoto projektu sešlo, začali jsme hledat formu pro nový kostel postavený na zelené louce, protože jsme si rozuměli. On už měl za sebou dvě stavby pro Církev bratrskou v Litomyšli a v Černošicích a soutěž na stavbu katolického kostela v Brně. Jeho stavby jsou jedinečné, ale v zásadě jednoduché i pro jejich provoz.

Můžete vizi plánované stavby popsat?

Ta vychází z námi zvoleného zasvěcení Nejsvětější Trojici. Chceme, abychom stavbou symbolicky vyjádřili vzájemné společenství a dobré vztahy. Takže uvnitř je liturgický prostor jako svatyně, která má odkazovat k Bohu Otci. Kolem je tam další prostor, který má symbolizovat Kristovo Vtělení a tam je zázemí a učebny – má odkazovat na to tělesné a konkrétní. A celý prostor kolem by měl symbolizovat Ducha svatého.

Tedy parková úprava, určitá otevřenost té stavby a ta věž symbolizuje člověka, který se dotýká tajemství Boha ve světě a v dějinách, a proto i ten tvar připomíná jakousi archu, symbol církve i Boha, který je přítomen a prochází dějinami a člověk se může toho Božího tajemství dotknout.

Podle přípravných materiálů však nepůjde jen o liturgický prostor, ale bude tam také komunitní centrum a další prostory.

Ano, jak už jsem řekl, tak liturgický prostor bude uprostřed a kolem něj bude zázemí a učebny, bude tam šest kluboven a technické zázemí a bude tam také sál, který bude mít stejnou velikost jako liturgický prostor a bude se nacházet v přízemí.

Věž má nezvyklý tvar, je různě pokroucená, protože vychází tvarově z gotických madon. Jako madona držící dítě, tak to je ten moment dotyku i k té stavbě. A pokroucenost odkazuje k tvaru těch madon. Zevnitř i zvenku věže by měla být lezecká stěna.

Zajímavostí je také, že by se měla věž stavět technologií 3D tisku. Tvar je hodně oblý a je spočítáno, že by to bylo mnohem výhodnější než nějakou stávající stavební technologií.

U 3D tisku se ještě rozhoduje, zda se bude celá skořápka kostela takto stavět. Rozhodnuto je zatím u věže, kde to dává nějaký smysl. Pracujeme na tom, ale zatím se děláji nějaké zkušební vzorky.

K celému projektu přistupujete opravdu moderně. Při loňské Národní pouti ve Staré Boleslavi měli na sobě neratovičtí farníci oblečená trička s nápisem „stavíme kostel“ a před mariánskou bazilikou jste měli propagační stánek. A máte dokonce vlastní fundraiserku!

Máme dokonce dvě fundraiserky, jedna se stará o malé dárce a druhá, maminka z farnosti, která se na tuto práci přeškoluje po mateřské, by se měla starat o velké dárce, mecenáše. Protože celá stavba je financována z darů jak z naší farnosti, tak i dalších farností diecéze, ale i z darů jednotlivců a soukromých osob. Významným zdrojem příjmů je prodej farních pozemků na výstavbu rodinných domků, které jsme zasítováli a tím zvýšili jejich hodnotu.

Čím vám mohou – nejen věřící – lidé pomoci?

Určitě potřebujeme modlitby a budeme rádi i za finanční podporu. Budeme vděční za zájem o naše dílo a jeho propagaci v prostředí, kde se lidé pohybují, za upozornění, že u nás něco velmi zajímavého vzniká.

Věříme, že půjde o výjimečnou stavbu a také výzvu. Stavbaři říkají, že nemají běžně příležitost dělat monolity, které jsou třeba zahnuté do oblouku. Většinou staví jen rovné zdi. Neříkám, že je to Gaudího katedrála v Barceloně, ale ta složitost je tam velká.

Vy sice nejste architekt, ale strojař, ale přesto – jaká stavba je vám vzorem?

Své první kněžské roky jsem prožil v pražských Strašnicích, kde jsem se poprvé setkal s novým kostelem. Myslím, že mne to určitě ovlivnilo. A těch 13 let, co jsem byl pověřen, že mám tady postavit kostel, opravdu chodím a koukám se po kostelních stavbách, co je tam praktického, co by tam mohlo a nemohlo být i na liturgický prostor. Hledám a dívám se všude. S panem architektem Fránkem jsme jakousi inspiraci hledali v historických formách, ale zároveň se snažili, aby stavba promlouvala do dnešní doby. Vytvářet architektonický prostor je svým způsobem pokračování v Božím díle. Bůh také vytváří pro nás tento svět a my ho také tvoříme kolem sebe. Architektura a stavby jsou konkrétním dílem, které může oslovovat.

Dodnes si velice silně pamatuji kázání jednoho postaršího kněze. Zmiňoval, že si z dětství vůbec nepamatuje, co farář kázal, co tam mluvil, ale že i dnes, ve svých sedmdesáti letech dokáže popsat kostel, ve kterém vyrůstal, kam chodil a který měl na něho celoživotně vliv. A formoval jeho vnímání Boha.

Co od projektu očekáváte, až to bude postavené?

Prvotní otázka zněla, jestli stavět jenom kostel nebo jenom nějaké zázemí pro farnost. A bylo rozhodnuto, aby se postavilo zázemí i kostel. Neratovická farnost už více než třicet let hodně roste a žije, takže získá nějakou střechu nad hlavou a zázemí pro svůj další rozvoj. A bude moci nabídnout svoje zázemí i široké veřejnosti. Dílo symbolicky vzniká na pomezí dvou obcí – Libiše a Neratovic. Věříme, že se stane sjednocujícím prvkem na pomezí těchto dvou obcí.

Měl jste někdy chuť s tím seknout? Přišla nějaká krize?

Přiznám se, že ne. Naopak bych zdůraznil založení nadace na stavbu kostela. Tímto krokem převzali z mých beder faráře velkou část zodpovědnosti farníci. Není nikdo, kdo by nebyl nějakým způsobem zapojený nebo že by nepřiložil ruku k dílu.

Je to tedy takové „farnost sobě“?

Ano, tak to velice silně vnímám a bylo to pro mne velkou vzpruhou a projektu to pomohlo.

A pomoc ze strany naší farnosti Odolena Voda?

Už bylo zmíněno. Snahou biskupství je, aby farnosti více spolupracovaly, i do budoucna to bude nutnost. Nevíme, jestli bude mít každá farnost svého kněze. Tak, aby se farnosti měly možnost při nějakých příležitostech setkat. Věřím, že i tento rozhovor k tomu může přispět. Tím, že vy se budete zajímat o nás a my do

budoucna budeme schopni třeba nabídnout prostory.

Využijete také patrocinium sv. Vojtěcha, kterého podle legendy z Hájkovy kroniky neratovičtí zuli z bot a do Prahy musel dojít bosky?

V loňském roce jsme nechali ve výklenku kaple instalovat sochu sv. Vojtěcha v lehce nadživotní velikosti od sochaře Jiřího Kobra. Socha je z betonu a vztahuje se k této legendě. Sv. Vojtěch jakoby symbolicky překračuje kámen, na kterém ho zbili a tím naznačuje, že se nenechá žádnými obtížemi zastavit a pokračuje na cestě. Jednu ruku podává jakoby ke smíru, druhou rukou žehná a symbolicky jakoby vychází z výklenku směrem k budoucímu kostelu. Ten kámen se stává základem něčeho nového, jakési nové etapy v tomto prostředí, kde se k němu naši předkové nezachovali dobře.

Jan Oulík

Foto: autor, kostel - zdroj internet

P. Peter Kováč (1975), administrátor Římskokatolické farnosti Neratovice, vikář vikariátu Podřipsko.

Nový kostel v Neratovicích vzniká v sousedství barokní kaple sv. Vojtěcha, postavené na paměť události, která se podle Hájkovy *Kroniky české* udála v roce 978. Pražského biskupa Vojtěcha převosníci převezli přes Labe a když jim za to chtěl zaplatit kázáním Božího slova, zbili ho a zuli mu boty, takže musel do Prahy dojít bos. Na usmíření zde loni na průčelí kaple odhalili sv. Vojtěchu sochu.

VÝSTAVA JIŘÍHO KOBRA NA FAŘE V ODOLENĚ VODĚ

Ve čtvrtek 19. 3. byla slavnostně zahájena nová výstava na faře v Odoleně Vodě.

Vystavujícím je tentokrát sochař Jiří Kobr, který je také autorem reliéfu Panny Marie na novém zvonu, který byl loni odlit pro kostel sv. Klimenta. To bylo také důvodem k nápadu pozvat ho k nám, abychom ho mohli představit a ukázat jeho tvorbu nejen farníkům, ale i širší veřejnosti. V přízemí fary jsou vystaveny grafiky a drobná plastika, v zahradě pak větší sochy. Na vyhlídce je umístěna informační tabul-

ka, kde najdete kromě umístění a názvů soch, také několik slov o autorovi. Jiří Kobr je také autorem sochy sv. Vojtěcha před kaplí tohoto světce v Neratovicích.

Venkovní expozice je přístupná volně, když je otevřená farní vyhlídka. Pokud byste si chtěli prohlédnout výstavu na faře, lze domluvit návštěvu buď s P. Kamilem Vrzálem, nebo se Zuzanou Maškovou na tel. 605 910 623.

Zuzana Mašková, Odolena Voda

Foto: Miroslav Zigo

VALENTINSKÁ POBOŽNOST V POSTŘÍŽÍNĚ

Setkání několika místních i přespolních se konalo na svátek tohoto světce v sobotu 14. února odpoledne u kaple na návsi v Postřižíně.

P. Kamil ve své promluvě připomněl, proč se nazývá den zamilovaných svátkem svatého Valentýna. Podle křesťanské legendy si tímto dnem připomínáme římského kněze Valentýna, který tajně oddával zamilované páry. Císař totiž zrušil manželství, aby se muži soustředili pou-

ze na válčení. Toho ale Valentýn nedbal, a tak byl za to 14. února v roce 270 popraven.

Jana Vendelínová poté krátce připomněla historii postřižinské kapličky postavené v roce 1893. Údajně na náklad jedné z rodin místních hospodářů, protože nebylo kde důstojně vystavit tělo jejich zemřelého syna.

Na znamení lásky byly požehnány svíce. Zvláštní požehnání přijali zamilované páry, manželé, snoubenci a všichni přítomní.

Jana Vendelínová, Postržižin
Foto: Jan Oulík

O SVÁTOSTI NEMOCNÝCH

V den svátku Panny Marie Lurdské 11. února, který je zároveň Světovým dnem nemocných, je nám zdůrazněno, že v nemoci a utrpení nikdo nezůstává sám. Připomínáme si naši lidskou křehkost, ale zároveň se otevíráme pro naději, blízkost a vzájemnou solidaritu. Letošní ročník Světového dne nemocných se nesl v duchu poselství papeže Lva: „Samaritánův soucit: milovat tím, že neseme bolest druhého.“

Ve farnosti je v tento den nabízeno přijetí svátosti pomazání nemoc-

ných. Jde o službu modlitby našeho společenství v duchu evangelní lásky.

Svědectví

Třetím rokem bojuji s vážnou nemocí a v průběhu této doby jsem několikrát využila možnost přijetí svátosti nemocných. Pro mne tato svátost znamená především posílení ke snášení obtíží, povzbuzení důvěry v Boží milosrdenství a důvěry v Ježíše, jenž uzdravuje celého člověka – jeho duši i tělo.

Nevím, co mne čeká, ale věřím, že na to nejsem sama.

Petra

PODĚKOVÁNÍ

Čtenářský klub při Kulturní komisi města Odolena Voda děkuje farnosti za poskytnutí zázemí pro své schůzky po dobu oprav Hálkova domu. Ve středu 10. března jsme se sešli na faře a pro většinu z nás to byla první návštěva na zrekonstruované faře.

Pro naše každoměsíční schůzky vybereme knihu, se kterou se seznámíme. Tématem březnové schůzky byly vztahy, které vždy tvoří ústřed-

ní motiv zkoumající lidskou povahu, emoce a sociální vazby. Literatura často reflektuje, že tyto vazby jsou důležitější než moc nebo peníze. Já jsem jako příklad vztahů v literatuře doporučila knížky Malý princ a Les v domě.

Všem se nám v příjemném a kultivovaném prostředí velmi líbilo a těšíme se na dubnovou a květnovou schůzku.

cib

LÍBEZNICE V POSTNÍ DOBĚ

O postní duchovní obnově, co jsem si z ní vzal

V sobotu dopoledne 28. února jsme se na líbeznické faře sešli k duchovní obnově. Jednotlivými body Ignaciánské meditace nás provázel otec Vladimír. Zamýšleli jsme se nad úryvkem evangelia o pokoušení Ježíše na poušti.

Poušť je samota bez všeho, ale také na poušti je Bůh. Když Ježíš vyhladověl, ďábel mu do ucha našeptává, pokouší ho. Ta pokušení jsou trojího druhu, trojího vztahu: k sobě samému, ve vztahu k Bohu a ve vztahu k lidem.

První pokušení by mě mělo navést, jaký mám vztah k sobě. Od čeho se dokáži oprostit, na čem lpím? Věci jsou dobré, pokud mi pomáhají na cestě k Bohu, nesmí však být překážkou na této cestě. Dokáží se věci zřici, když mi na cestě k Bohu nepomáhají?

Druhé pokušení se týká mého vztahu s Bohem. Příklad muže, který každou neděli odpoledne umýval a leštil své auto – to byla jeho bohoslužba. Jakou mám já lásku, v jakém jsem vztahu s Pánem Bohem? Jak přistupuji k Bohu?

Třetí pokušení se týká mého vztahu k lidem. Jak se k nim chovám, snažím se je ovládat? Nepodceňuji je? Nepovyšuji se? Nesestupuji já z chrámové věže do propasti a neklaním se ďáblu? Pomlouvám anebo povzbuzuji, posuzuji anebo chválím? Jsem štědrý, přispívám na

dobré věci? Hmotně nebo svým časem?

Děkujeme otci Vladimírovi za jeho podnětná slova, jak dobře prožít postní dobu a připravit se na oslavu Velikonoc.

Jak prožíváme postní dobu

V postním období máme před každou nedělní mší svatou společnou křížovou cestu, kterou pro nás připraví jednotlivec nebo rodina.

Pro letošní postní dobu máme každou středu navečer mezi 8. a 19. hodinou otevřený kostel pro osobní nebo společnou modlitbu. Část té hodiny využíváme ke společné modlitbě. Modlili jsme se rozjímavý růženec, křížovou cestu nejen za Ukrajinu i obsáhlejší přímluvné modlitby.

Postní dobu zároveň intenzivně prožíváme s našimi katechumeny Janou a Jakubem, kteří o Velikonocích přijmou iniciační svátosti.

Jaroslav Janovský, Líbeznice
Foto: autor

BUDEME MÍT SEDM NOVÝCH BOŽÍCH DĚTÍ!

O vigílii Vzkříšení bude v naší farnosti pokřtěno osm dospělých. Na svůj křest se katechumeni připravovali v Klecanech, Líbeznících a Odoleně Vodě. Každému z nich jsme položili dvě otázky:

1. Co Vás vedlo k tomu vybrat si pro svůj křest zrovna naše farní společenství?

2. Na co se nejvíce těšíte po svém křtu? případně **3. Komu chcete poděkovat?**

Přinášíme jejich odpovědi a krátké představení každého z nich.

+++

Ing. Petr Ort, Ph.D.

Po studiu na Státní fakultě ČVUT v Praze a poté na VŠE jsem pracoval jako projektant, později jako odhadce nemovitostí v bankovní sféře. V současnosti působím jako vysokoškolský pedagog, jsem autorem řady odborných monografií a učebnic. Od roku 2008 jsem vedoucím autorem Cenových map České republiky.

1. Na otázku lze odpovědět poměrně prostě: Protože věřím v Boha Otce, jeho Syna Ježíše Krista, a Ducha svatého. Protože věřím, že Ježíš Kristus mne vede na mé osobní cestě.

Tato cesta v mém případě trvala poměrně dlouho. Dostalo se mi od mých rodičů obecně výborné výcho-

vy, ale vzhledem k tomu, že byli oba přesvědčení ateisté, musel jsem hledat cestu k Bohu spíše sám i když s několika dobrými přáteli.

Zlomem v mém spirituálním životě bylo setkání s P. Pavlem Kunešem a celou farní komunitou v Klecanech. Zde se mi dostalo skutečně milosti poznání, která nakonec vedla k mému rozhodnutí požádat o tu cest, abych byl pokřtěn.

3. Chci zejména poděkovat svým rodičům a prarodičům, za vše, co pro mne vykonali, své milované manželce Olze, která mi pomáhá na cestě k Bohu. Děkuji P. Pavlu Kunešovi za to, jak mne po cestě k Bohu vedl a stále vede, mé kmotře Ing. Šárce Kurkové a slibuji, že budu jejím dobrým kmotřencem.

+++

Kateřina Švehlová

Pracuji jako finanční ředitelka v české IT firmě. Přesto, že jsem již v penzijním věku, práce mne stále baví a naplňuje. S manželem máme dvě děti a pět vnoučat, se kterými se snažíme dle možností trávit volný čas.

1. Do klecanského kostela chodím již několik let, stejně jako moje dcera s manželem a syny, kteří byli všichni v Klecanech pokřtěni.

3. Díky Pavlu Kunešovi se mi podařilo pochopit a uvědomit si mnoho

i v mém již seniorském věku, za což jsem velmi vděčná.

+++

Eliška Arnoldová

Naplno se věnuji studiu medicíny.

1. Navštívila jsem i jiné farnosti, ale tady jsem se cítila nejlépe a nejvíce vítána, proto jsem si vybrala právě zdejší farnost.

2. Nejvíc se těším na to, že budu blíž Kristu a budu moci růst ve víře.

+++

Jana Hrádková

Pracuji jako sociální pracovnice v organizaci RU-BIKON Centrum, která se věnuje osobám s trestní minulostí. A také vedu muzikálové herectví pro náctileté.

1. Byl to kostel, který byl nejbližší. Přijde mi dobré, když člověk dochází tam, kde to zná a má možnost se podílet i na každodenním životě. Sice jsem se stihla přestěhovat, nicméně jsem si náš kostel a komunitu lidí, která se v něm schází, zamilovala. Nedovedla bych si představit být pokřtěná jinde – líbeznický kostel se pro mě stal místem, které mám opravdu ráda. Když tam přijdu, mám pocit, že se vracím domů.

2. Na všechno! Na celý život s Kristem! Křest mi připadá v mnohém jako svatba a podobně jako

v případě svatby nejde tolik o ten jeden den, se kterým je spjata spousta očekávání a příprav, ale o celé manželství, které následuje. V případě křtu vnímám, že ten slavnostní den je branou do života, který bude následovat – a na ten se strašně moc těším.

+++

Lucie Jonáková

Já žiji s rodinou v Bašti, mám dva syny a další dvě děti manžela, které jsme vychovali ve střídavé péči. Pracuji jako manažerka v oblasti

lidských zdrojů pro neziskovou organizaci podporující osoby s poruchou autistického spektra. Náš nejmladší syn má těžkou formu autismu. Péče o něj nám změnila pohled na život a hodnoty, které jsou podstatné – láska, rodina a zdraví.

1. Víra v Boha mě provází od mládí, ale cestu k církvi jsem hledala. Pocházím z rodiny, kde není víra zakořeněná a názor na církve je silně negativní. Dlouhé roky jsem neměla ve svém okolí nikoho, s kým bych mohla mluvit o víře. A už dlouho jsem cítila, že mi to chybí. Proto jsem začala chodit na bohoslužby v kostelech naší farnosti a hledala odvahu. V kostele sv. Klimenta jsem našla společenství, ve kterém se cítím být přijata a součástí, za což jsem velmi vděčná.

2. Na pocit úplnosti, přijetí i odevzdání.

Marie Hrabánková

Studuji v maturitním ročníku gymnázia, mé další kroky snad povedou k teritoriálním studiím. Již téměř rok pracuji jako osobní asistent-

ka pro osoby s poruchou autistického spektra. Ve volném čase se zajímám o kinematografii a divadlo, ráda se věnuji i četbě, mezi mé oblíbené autory patří například Henrik Sienkiewicz a Hermann Hesse.

1. Toto společenství jsem si vybrala, protože velmi obdivuji barokní architekturu a kostel v Odoleně Vodě je mé oblíbené dílo Kiliána Ignáce Dientzenhofera.

2. Nemohu se dočkat, až tuto událost oslavím s mými přáteli, kteří mne na cestě k Bohu již dlouho podporují.

Jakub Chytil

Studuji na gymnáziu v Čakovcích, vesluji v Neratovicích, jsem vodním skautem, který patří pod středisko v Líbeznicích, v zálibě mám také historii.

1. Bydlím v Bašti a nejbližší to mám do Líbeznic. Proto jsem oslovil P. Vladimíra Mála, který je duchovním správcem kostela sv. Martina, kam docházím.

2. Na svátosti a život v církvi.

+++

Modleme se za naše katechumeny a radujme se společně s nimi, neboť z čeho by se měla církev Kristova radovat více, než z toho, když se rozrůstá.

Karolina Martínková, Postřižín

KŘÍŽE A KŘÍŽOVÉ CESTY V NAŠÍ FARNOSTI

K postnímu období patří také kající pobožnosti křížových cest, které slouží k tomu, abychom se vcítili do utrpení Ježíše Krista při jeho cestě na Golgotu a duchovně prožili jednotlivé momenty. A současně si uvědomili, že podobná trápení nevyvymizela, ale trvají doposud a prožívají je i mnozí naši současníci. Jak aktuálně zněla čtení z útlé brožury Křížová cesta v čase války, kterou vydal P. Petr Beneš před čtyřmi lety, když ruská armáda přepadla Ukrajinu! Jednotlivá zastavení z této knihy jsme se modlili na 1. postní neděli v kostele sv. Vavřince ve Veliké

Vsi. O oltární menzu byl opřen dřevěný kříž v životní velikosti, symbol Kristova umučení.

Během postní doby se jednu křížovou cestu modlíme s jinou farností. V neděli 22. března jsme spojili své síly se sousední farností Kralupy nad Vltavou a vyšli jsme od barokní kaple sv. Izidora na návsi v Kovářech vzhůru k románské rotundě sv. Petra a Pavla. Účastníci se postupně střídali v nesení dřevěného kříže, sestaveného ze starých dubových schodnic, které zdobí farní sál v Odoleně Vodě.

Podobné křížové cesty jsme společně prožili v kostelech ve Zdíbech v Hovorčovicích. V Odoleně Vodě, proběhne křížová cesta na Květnou

neděli v 15 hodin. Povedou ji nejstarší děti z náboženství.

jou

ANKETA: CO SE CHYSTÁ NA NOC KOSTELŮ?

Oblíbená akce Noc kostelů se letos koná v **pátek 29. května 2026**. Doporučeným tématem je Odvaha.

Koordinátorů akce v naší farnosti jsme se zeptali: *Na co se letos můžeme těšit?*

+++

Jaroslav Seyfried, Zdíby, kostel Povýšení sv. Kříže

Program teprve domlouváme. Zatím máme představu, že bude několik koncertních bloků a mezi nimi plánujeme ochutnávku mešních vín. Na podrobnostech ještě pracujeme.

+++

Magdalena Svobodová, Drasty, kostel sv. Terezie z Avily a klášter sv. Josefa

Program ještě tvoříme. Ale určitě zařadíme dvě komentované prohlídky, o které je u nás zájem i v průběhu roku. Letos nejspíše proběhne komorní koncert. A též rádi zařadíme modlitbu. Modlitbou nešpor se sestrami bude program začínat a modlitbou se zpěvy chval pravděpodobně v noci končit.

+++

Jaroslav Janovský, Líbeznice, kostel sv. Martina

Hlavní program obstará místní Základní umělecká škola, a to jak hudební, tak výtvarnou část. V průběhu večera se uskuteční hra pro děti s možností zastavení na místní fáře.

Chceme pozvat farníky z Neratovic, kde probíhá stavba nového kostela. Oslovili jsme také naši stálici, historičku Hanu Bílkovou, ohledně představení její nové knihy. Program zakončíme zpěvy z Taizé.

+++

Kateřina Rousová, Hovorčovice, kostel sv. Jana Křtitele

V Hovorčovicích tradičně spolupracujeme s místním školním spolkem MROŠ a Uměleckou akademií, kteří obvykle v kostele připraví hudební vystoupení dětí a učitelů plus výstavu výtvarných prací dětí a keramiky. Jednotlivé školní třídy mohou přijít do kostela i mimo termín, podle zájmu.

Večer vždy zařazujeme společnou modlitbu s hudebním doprovodem. Za nejdůležitější považujeme, že kostel je otevřen všem přichozím. Vlastně jsme moc rádi, když někdo nepřijde „na představení“, ale prostě se podívat do kostela samotného.

Jan Oulík, Odolena Voda, kostel sv. Klimenta

Plánujeme, že tradiční zábavný program pro děti připraví skauti z oddílu Ibis a výtvarnice Zuzana Mašková bude s dětmi tvořit na dvoře usedlosti U Kostela 12. O hudební program se postarají žáci ZUŠ Klecany a pěvecký sbor Valeriana. Večer uzavře výběr z klasické hudby v podání smíšeného kvarteta. Nabídku chceme obohatit o prohlídky kostelní zvonice, která loni prošla rekonstrukcí a přibyl sem nový zvon Marie.

+++

Anna Červenková, Klecany, kostel Nanebevzetí Panny Marie

Letošní Noc kostelů budou zdobit dva koncerty. V 17.30 přibližně hodinový koncert ZUŠ Klecany a večer již tradiční koncert pěveckého sboru Klenota. Během Noci kostelů je otevřená věž v doprovodu skautů a probíhají prohlídky varhan. Na všechny účastníky se s povídáním těší náš P. Pavel Kuneš.

Radek Fröhlich, Veliká Ves, kostel sv. Vavřince

S kostelem k prohlídce bude zpřístupněna i zvonice.

P. Kamil Vrzal, autobusem Nocí kostelů

Moje úloha jako faráře je při této akci navštívit naše kostely a pozdravit se s organizátory a s účastníky.

V předchozích ročnících jsem jednotlivé kostely objížděl sám autem, ale pro letošní rok jsem si řekl, že jsou návštěvníci, kteří během večera rádi navštíví více míst.

Podle řádu MHD jsem naplánoval trasu, která začne v 16 h. v Drastech, poté přejedeme do Klecan, Zdib, Panenských Břežan, Veliké Vsi a v 21:10 zakončíme naše autobusové korzování v kostele v Odolně Vodě. „Jízdní řád“ bude blíže upřesněn.

Petr Jarolimek, Odolena Voda

REKOLEKCE V DRASTECH

Postní

V sobotu 21. března proběhla, dá se říct již tradičně, postní rekolekce, která může být prostorem pro obnovu jednotlivců i společenství v tichu a rozjímání, ale i setkáním se navzájem a prostorem pro sdílení svých životů.

Při té letošní nám P. František Čech pověděl něco o kajících žalmech. Byť jeho slovo mělo funda-

ment zdravě teologický, nebylo teorii. Bylo mnohotvárným impulsem pro naši komunikaci s Bohem, pro to, aby byla co nejotevřenější a nejupřímnější. Zvláště jeho osobní zkušenosti byly pro mnohé velmi oslovující.

Letniční

V sobotu 23. května jste zváni na obnovu před letniční vigílií, kterou povede P. Vojtěch Kodet O.Carm.

Přesný program bude ještě upřesněn na plakátcích. Jisté je, že to bude odpolední rekolekce, která vyvrcholí právě mší svatou. K večeru

bude možné opět posedět u drobného občerstvení.

Magdaléna Svobodová, Drasty

POZVÁNÍ

Zveme na **vernisáž výstavy obrazů Karla Kušky s názvem „Pout' mými zahradami“**, která se uskuteční v kostele sv. Klimenta v Odoleně Vodě ve čtvrtek 16. dubna v 18: 00. Výstavu je možné zhlédnout každou sobotu od 14 do 16 hodin za přítomnosti autora. Potrvá do 24. 5.

+++

Poslední dubnový večer (30. 4.) je spojen s pálením ohňů, což vytváří příležitost ke společnému setkání.

Přijďte v 19 h. na farní zahradu v Odoleně Vodě **posedět, popovídat a opéci si špekáček**.

+++

V měsíci květnu jste zváni na dvě **májové pobožnosti**. V neděli **3. května** v kostele sv. Klimenta v Odoleně Vodě a **17. května** do kaple Panny Marie v Postřižíně. Společný čas v 18 hodin.

+++

Sestry bosé karmelitky z Drast vyhlásily závěrečný rok společných brigád.

Farní brigáda v Drastech proběhne v sobotu 18. 4. od 9 do 12 hodin.

Pokud budete chtít přijet na brigádu v jiný termín, napište, prosím, sestřám dopředu na e-mail: karmel.svjosef@centrum.cz.

Využijme příležitosti společné práce se sestrami.

+++

Neratovická farnost je živé společenství, které však potřebuje střechu nad hlavou. Dílo se daří a kostel se již staví.

Naše farnost se rozhodla záměr podpořit. Předně modlitbou v podobě společně slavené **poutní mše svaté slavené v pátek 1. 5. v 9:00 v kapli sv. Vojtěcha**.

Byť neratovičtí mají víru pevnou, ale beton něco stojí pastorační rada, na neděli 17. 5. při všech bohoslužbách vyhlásila sbírku. Dále přispějeme ze svého hospodaření. O výši daru rozhodne ekonomická rada na svém červnovém setkání.

SVÁTOST SMÍŘENÍ

Kdo neměl možnost využít nabídku svátosti smíření při postních obnouvách, je zván v pondělí Svatého týdne **30. 3. od 16:00 do 20:00** do kostela v sousedních Kralupech nad Vltavou.

Souběžně se svátostí smíření se koná duchovní obnova vedená P. Radkem Tichým.

V ostatních případech před bohoslužbami nebo po osobní domluvě.

kv

VELIKONOČNÍ BOHOSLUŽBY

	Květná neděle 29. 3.	Zelený čtvrtek 2. 4.	Velký pátek 3. 4.	Vigilie Vzkříšení 4. 4.	Zmrtvých- vstání Páně 5. 4.	Pondělí velikonoční 6. 4.
Odolena Voda	8:30	18:00	18:00		5:00	8:30
Líbeznice	10:00	18:00	18:00	20:30	10:00	
Klecany	9:30	18:00	18:00	19:00	9:30	
Řež	11:30			20:00	11:30	
Hovorčovice						10:00
Zdíby						14:00
Drasty	8:00	19:00	15:00	21:00	8:00	8:00

Na **Velký pátek** se bude konat **pobožnost křížové cesty** ve farním kostele sv. Klimenta v Odoleně Vodě v 15:00 a v kostele sv. Martina v Líbezních v 17:15.

Na **Bílou sobotu** bude možné navštívit **Boží hrob** v kostele sv. Klimenta od 13 do 19 hodin.

O vigilií Vzkříšení **budou pokřtěni** v Odoleně Vodě tři katechumenky Lucie, Marie a Eliška. V Líbezních Jakub a Jana. V Klecanech Petr a Kateřina.

Žehnání velikonočních pokrmů proběhne na závěr vigilie v Odoleně Vodě a na Hod Boží na konci bohoslužby v Líbezních.

V sobotu 28. března přistoupilo poprvé 12 dětí ke **slavení svátosti smíření**. V době velikonoční děti spolu s rodiči budou pokračovat v přípravě. První svaté přijímání přijmou ve svých kostelech. Konkrétně: 14. 6. v Odoleně Vodě, 21. 6. v Líbezních a 28. 6. ve Veliké Vsi.

Vydáno: 29. 3. 2026 pro vnitřní potřebu farnosti Odolena Voda
Kontakt: Římskokatolická farnost Odolena Voda, U Fary 15,
250 70 Odolena Voda; e-mail: farnostodolenavoda@gmail.com;
www.farnostodolenavoda.cz; IČ: 68381930; BÚ: 4369180329/0800

P. Kamil Vrzal, farář - mobil 728 775 536, člen redakční rady

P. Pavel Kuneš, rektor kostela v Klecanech - mobil 731 625 978

P. Vladimír Málek, rektor kostela v Líbezních - mobil 602 379 861

Vydání dalšího čísla farního Věstníku 21. 6. 2026, uzávěrka 7. 6. 2026,
příspěvky posílejte na e-mail: vestnik@farnostodolenavoda.cz.

Redakční rada: Jan Oulík, Jana Cibulková, Karolina Martínková, Petr Jarolímek

Děkujeme za dobrovolné příspěvky na pokrytí nákladů s vydáváním Věstníku.